

naar han beregner Tallet til 270,000, men det er kun de aktive Arbejdere. De, der overhovedet beskæftiges ved og leve af Industrien, ere i Øjeblikket efter sidste Statistik 750,000 Mennesker, altsaa 3 Gange saa mange, som blev nævnt af det ærede Medlem. Saa siger han: Og hvor mange blandt disse 270,000 er der, som leve af den toldbeskyttede Industri? Nu kan jeg ikke forstaa, at det evig og altid skal trækkes frem paa den Vis, at man siger, at Murere, Tømrere og Snedkere leve ikke ved Toldbeskyttelsen. Det gøre de heller ikke, men de have den allerstørste Beskyttelse, som noget Haandværk og Industri kan have, fordi man simpelt hen ikke kan indføre Huse. Men hvis de ville forkaste det og se bort fra det, siger jeg, at kun i Kraft af, at vi have en Industri, der herhjemme arbejder med Maskiner, er det muligt for disse Haandværkere, som Murere, Tømrere, Snedkere, Malere osv., at have den Beskæftigelse, som de nu have. Thi der er dog vel ingen, der vilde tro, at de utallige Bygninger, der bygges baade i København, i Provinserne og paa Landet, vilde være blevne byggede, hvis Industri og Haandværk ikke havde gaaet frem paa den Maade, at vi der igennem tillige havde faaet det Krav frem, at skaffe Arbejderne bedre Boliger; derfor er det, at der bygges.

Man kan altsaa ikke sige, at disse Haandværkere slet intet have med Beskyttelse at gøre, det ene hænger sammen med det andet. Jeg hævdede ogsaa forleden Dag, at de forskellige Samfundslag og Samfundsvirksomheder hænge sammen med hinanden saaledes her i Danmark, at de dannet et uadskilleligt Hele.

Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borghøj) sagde til mig i Formiddag, at jeg havde Uret i det, jeg udtalte forleden Dag. Jeg vil sige, at det ærede Medlem har en temmelig vanskelig Stilling, thi nu skal han ogsaa til at optræde som Defensor for andre. Men jeg vil sige, at jeg fortryder ikke, hvad jeg sagde den Dag, thi det er klart, at naar man er saa ærlig og uforbeholden, som det ærede Medlem var den Dag... (*Afbrydelse*: Det ere vi Socialdemokrater altid). Ikke altid, det er mere eller mindre. Saa er det, som jeg sagde den Dag,

ikke dumt, men uklogt, og jeg siger, at Folk ude omkring i Landet, som vide, paa hvilken Maade de have arbejdet for at faa den *fulde og lige* Valgret gennemført, denne Milepæl, som det ærede Medlem udtalte, de maa forstaa, at hvis det skal komme dertil, at Kapitalen skal være en Slave af Arbejdet, vil det medføre, at Kapitalen gaar væk. Og ethvert Land, der staar uden Kapital, vil gaa til Grunde delvis; thi uden Kapital bliver der ikke alene Tale om en Dekadence og Stillestaaen, men en Tilbagegang, der bliver saa stærk — og det gælder lige saa vel den enkelte Stat som en hel Verdensdel —, at der ikke bliver det, der skal være, nemlig Fremgang, men Tilbagegang paa alle Omraader. Uden Kapital staar efter min Mening Udviklingen stille, og det kan Samfundet ikke være tjent med. Jeg tror derfor ikke, det er klogt at fortælle ude i Verden, at det er den Vej, man agter at benytte til at faa *den lige* kommunale Valgret gennemført.

Jeg har nu et Par Ord at henvende til det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), som sagde, at han kunde forstaa, at jeg vilde være med til en lavere Finanstold, men ikke, at jeg vilde være med til en Luksustold, og til disse Luksusgenstande henregnede jeg Tobak og Brændevin. Nu har jeg sagt, at jeg erkender, at den højtærede Finansminister ikke godt denne Gang kunde tage Brændevinsskatten med, fordi det vilde have været en Klods om Benet paa Lovforslaget, som ikke havde været til Nytte for os, som ønske en Toldreform gennemført, men derfra og til at tage Ordene i mig igen og frakende Brændevinen dette at være Luksus er der et meget stort Spring. Jeg hævder fremdeles og vil gøre det altid, at baade Tobak og Brændevin ere Luksus, at jeg skulde forandre mine Udtalelser, fordi jeg selv er Tobaksfabrikant, ville de Herrer ikke forlange. Naar jeg staar her, staar jeg som Rigsdagsmand, og jeg udtaler min Mening om hver enkelt Sag, ligegyldigt om det er i Fævor eller Disfævor af mig selv. Jeg vil sige: Hvor kan en Mand mene, at man skal gaa væk fra en Skat paa Luksus, naar han vil have Skatten ned paa Livsfornødenheder, og findes der nogle Mennesker, som ville hævde, at Tobak ikke er